

«Καλόν τω Χριστώ συμφεύγειν διωκομένω» (Δρ. Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Υπεύθυνος Περιεχομένου Πεμπτουσίας)

[/ Πεμπτουσία](#)

Ένα από τα πιο συναρπαστικά αλλά και πολύ διδακτικά γεγονότα που συνδέονται με τη Γέννηση του Κυρίου είναι οπωσδήποτε η μετάβαση του νεογέννητου Ιησού με την οικογένειά του στην Αίγυπτο. Πρόκειται για ένα συμβάν, το οποίο συνηθίζουμε να αναφέρουμε μεν στις εκκλησιαστικές συνάξεις, αλλά μάλλον σε δεύτερο «πλάνο» σε σχέση με το υπόλοιπο σκηνικό της υπερφυούς γέννησης του Θεού από γυναίκα Παρθένο.

Σύμφωνα με την ευαγγελική διήγηση, ο Ηρώδης πληροφορήθηκε τη γέννηση του Νέου Βασιλέα από τους Μάγους. Θορυβημένος για τη διατήρηση της εξουσίας του, ο αιμοσταγής ηγεμόνας αποφάσισε να εξαλείψει αυτήν την απειλή, έστω και αν πρόκειται ακόμη για ένα αδύναμο βρέφος. Εξάλλου, για τον αρχομανή Ηρώδη η ιστορική γραφίδα λέει πως ήταν αδίστακτος: δεν δίστασε να εξοντώσει ακόμη και άτομα του στενού οικογενειακού του περιβάλλοντος, όταν διαπίστωσε πως στέκονταν εμπόδιο στα σχέδιά του.

Ο Ιωσήφ πληροφορείται τον κίνδυνο από έναν άγγελο. Και αμέσως σπεύδει να προφυλάξει τον Ιησού από τη μήνη του Ηρώδη. Για μια ακόμη φορά υπακούει στο σχέδιο της θείας οικονομίας, παραδίδοντάς μας ένα αυθεντικό μάθημα αγάπης και συμμόρφωσης στη θεία εντολή. Την πρώτη φορά ήταν όταν διαπίστωσε πως η μνηστή του ήταν έγκυος και δεν θέλησε να τη διώξει, ούτε να εφαρμόσει το σκληρό μωσαϊκό νόμο τιμωρώντας την. Και όταν πληροφορήθηκε ότι η κυοφορία προερχόταν εκ Πνεύματος Αγίου, έκανε στην άκρη τις αμφιβολίες του και προστάτευσε την Παρθένο μνηστή του, δίνοντας στο νεογέννητο Σωτήρα το όνομα που του υποδείχθηκε (Ιησούς).

Τώρα, λοιπόν, θα θέσει τον εαυτό του στην υπηρεσία της θείας βουλής και δεν θα αναρωτηθεί τι είδους Θεός είναι αυτός, του Οποίου η ζωή απειλείται από τους ανθρώπους[1]. Και θα υποβάλει τον εαυτό του σε μία ακόμη ταλαιπωρία. Αφού, δηλαδή, διέσχισε προηγουμένως σχεδόν όλη τη γη του Ισραήλ (από τη Ναζαρέτ στα βόρεια προς τη Βηθλεέμ στο νότο, μια απόσταση περίπου 150 χιλιομέτρων) λόγω της απογραφής, τώρα και για να διασφαλίσει τη ζωή του μικρού Ιησού θα μετακινήσει την οικογένειά του στην Αίγυπτο.

Ο προορισμός δεν ήταν κοντινός ούτε εύκολος. Το ταξίδι προς την Αίγυπτο υπολογίζεται σε απόσταση περίπου 300 χιλιομέτρων σε ευθεία γραμμή ή σε απόσταση περίπου 500 χιλιομέτρων οδικώς, και μάλιστα διασχίζοντας μια ιδιαίτερα αφιλόξενη έρημο. Μετά την κοπιαστική πορεία από τη Ναζαρέτ στη

Βηθλεέμ, λοιπόν, μια νέα οδοιπορία περιμένει τη Μαρία και τον Ιωσήφ.

Πριν από λίγο, στο πρόσωπο των κατοίκων της Βηθλεέμ, οι Ιουδαίοι αρνήθηκαν να προσφέρουν καταφύγιο στην ετοιμόγεννη Μαρία. Και τώρα, στο πρόσωπο του ηγεμόνα τους, ο αργότερα θεοκτόνος λαός επιχείρησε να δύσει τον Ήλιο της Δικαιοσύνης αμέσως μετά την ανατολή του. Προηγουμένως, η γη πρόσφερε στο Σωτήρα το Σπήλαιο, για να γεννηθεί – και τώρα Του προσφέρει τη χώρα της Αιγύπτου για να γλιτώσει από το μίσος των αφρόνων ανθρώπων.

Και ο Θεός, που για να αναδείξει τον πλούτο μας, γεννήθηκε φτωχός, άοικος, ντυμένος με άθλια κουρέλια[2], από βρέφος ακόμα υποφέρει και ταλαιπωρείται για τους ανθρώπους. Για μας, ακριβώς, ήλθε ταπεινός, άσημος, σε μία φάτνη, και μεγάλωσε κυνηγημένος. Ο τεχθείς Θεός μόλις έρχεται στον κόσμο μας γεύεται τη μήνη των χθονίων εξουσιών και εξορίζεται προκειμένου να διαφύγει τον κίνδυνο από αυτούς που ήλθε για να ευεργετήσει[3]. Μόλις γεννιέται, γνωρίζει τους καρπούς του μίσους και της θλίψης, αντιμετωπίζοντας εξαρχής με πραότητα, υπομονή και ανεξικακία τους διώκτες του.

(συνεχίζεται)

[1] Ο αγ. Νικόδημος Αγιορείτης απαντά σχετικά, ότι αν δεν έφευγε ο Χριστός, θα προέκυπταν αντιρρήσεις και επιφυλάξεις, ότι δεν τον σκότωσε ο Ηρώδης, γιατί έγινε φαινομενικά άνθρωπος, βλ. Συναξάριον 26ης Δεκεμβρίου, Συναξαριστής των Δώδεκα Μηνών του Ενιαυτού, τομ. 2, Ορθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1981, σ. 410.

[2] Βλ. Ιωάννου Ευχαίτων, Υπόμνημα, PG 120, 1125A.

[3] Βλ. Σωφρονίου Ιεροσολύμων, Ανακρεόντεια, PG 87Γ, 3748D.